

Og ser man nu ellers hen til, hvor man for øvrigt skulde kunne spare paa Finansloven, saa have vi hidtil altid vidst, at der kunde skæres $\frac{1}{2}$ —1 Mill. Kr. bort fra Forslagene til de militære Budgetter. Men nu har den høje Regering, som vi jo ogsaa have ventet af den, selv paa Forhaand brugt Saksen, saaledes at jeg ikke ser, at der her er noget at skære bort, ikke en eneste Øre! Jeg kan nu ikke følge det ærede Medlem (K. M. Klausen), som i Gaar mente, at vi sagtens kunde skære de 12 Mill. Kr. bort af de 17 Mill. Kr., thi saa ser jeg ikke andet, end da maatte vi stoppe det hele og bruge Resten af Pengene til at pensionere de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd med; det vilde vel omtrent slaa til. Naar jeg nu her ser paa, hvorledes Forslaget ser ud, saa er der foreslaaet 17,593,103 Kr. samlet til Hæren og Flaaden paa §§ 22 og 23 samt (ekstraordinært) paa § 26. Men ser man nu hen til, hvad der tidligere er brugt, saa viser Statsregnskabet os, at i de 8 Provisorieaar — det første Provisorium var jo nogenlunde normalt — er der anvendt gennemsnitlig 24,8 Mill. Kr. til Forsvarsvæsenet, Hær og Flaade og Fæstningen, og f. Eks. efter Statsregnskaberne for 1896—97 til 1898—99 er der anvendt $18\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Gennemsnit om Aaret; men vi have bygget Kaserner for godt 1 Mill. Kr. og der er taget en god $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa forventet Tillægsbevilling, som dette Ting ikke har stemt for. Gaar man saa ned til de sidste Statsregnskaber, viser det sig, at i 1899—1900 er der bevilget 17,193,000 Kr., men Statsregnskabet viser en Overskridelse af Beløbet med 780,000 Kr., idet der er forbrugt 17,976,000 Kr., og det sidste Statsregnskab viser os ligeledes, skønt vi kun havde bevilget 17,921,000 Kr., en Overskridelse med 579,000 Kr., altsaa tilsammen $18\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og dette Forslag her viser altsaa nu et samlet Beløb af 17,810,000 Kr. eller ca. 1 Mill. Kr. mindre, end det sidste Statsregnskab viser, at der er brugt. Altsaa, her kan jeg ikke se, at der kan være noget at spare.

Hvis man i øvrigt ser paa vor finansielle Status, kan jeg ikke se andet, end at den er god, — det var jo ogsaa den højtærede Finansminister inde paa. Vi fik i Fjor en Opgørelse over vor Nationalformue i Skattekommissionens Beretning, og den viser en Fremgang. Saa vidt jeg mindes, var det i 1894, at Professor Falbe-Hansen opgjorde, at Danmarks samlede Værdier beløb sig til 5—6 Milliarder; Opgørelsen i Fjor viser 7— $7\frac{1}{4}$ Milli-

arder, — det skulde altsaa være 3,000 Kr. pr. Individ eller 15,000 Kr. pr. Familie i Danmark. Gælden til Udlandet er ikke mere end 213 Mill., det bliver kun 90 Kr. pr. Individ eller 450 Kr. pr. Familie. Det viser, at vor Status i Grunden er god, og at Danmark ikke er noget fattigt Land. Vore Landejendomme med Besætning og Inventar har man anslaaet til 3,220 Mill., men den indenlandske Gæld, som jo trykker Debitorerne haardest her i Landet, var anslaaet til 1,500—1,550 Mill., altsaa omtrent Halvdelen. De københavnske og Købstadejendommenes Værdi var anslaaet til 1,425 Mill., Byernes Værelagere til 600 Mill., i alt 2,025 Mill., men Gælden var 970 Mill. Dernæst havde man beregnet vore Jernbaner — Stats- og private Baner — Statshavne, Telegrafer og Telefoner til 330 Mill., Stats- og Kommunejendomme, Flaaden og Fæstningen til 550 Mill., vore Møbler og Klæder til 1,000—1,200 Mill., vore Penge i Mønt og ædelt Metal til 78 Mill. Man havde endelig opgjort, at vi eje 92 Mill. i udenlandske Værdipapirer; medens Udlandet ejer 305 Mill. af vore Papirer, hvilket altsaa viser, at vor Gæld til Udlandet kun er 213 Mill. Kr.

At det er Landbruget, der egentlig bærer Danmark, vil man kunne se af vor Udførselsstatistik. Sidste Aar eksporterede Danmark Varer for 280,7 Mill. Kr., deraf Landbrugsprodukter for 250,19 Mill., d. v. s. 89,13 pCt., Industriprodukter for 25,70 Mill. eller 9,18 pCt., Fiskeriprodukter for $4\frac{3}{4}$ Mill. eller 1,69 pCt. Det foregaaende Aar var Forholdet noget lignende. Vor Eksport af Landbrugsprodukter udgør altsaa 90 pCt. af den samlede Eksport. Det er altsaa — og det vilde jeg gerne fremhæve — Landbruget, som skaffer Størstedelen af de Penge ind fra Udlandet, som vi nødvendigvis maa bruge her i Landet, og det er vel lige saa sikkert for en Stats som for den enkelte Families Vedkommende, at det gælder om at have noget at sælge og eksportere, saa at man kan faa Penge ind til sit Forbrug. Derfor vil jeg ogsaa gerne henstille, at vi under den Sparsommelighedspolitik, som vi ere nødte til at følge, dog ikke slaa Haanden af de smaa Bevillinger til Landbrugets Fremme, som ere nødvendige, thi man skal jo ikke binde Munden paa den Okse, der tærsker. For øvrigt viser jo Udførselen af Landbrugsprodukter en forbausende Fremgang. Lad os f. Eks. tage Smør, Flæsk og Æg. Det er ganske interessant at se, at i Femaaret 1876—80 eksporterede vi aarlig for $40\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i det næste Femaar 1881—85 vare